

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΪΟΥ

28 Μαΐου 2006
Κυριακή τοῦ Τυφλοῦ (Ίω. θ´ 1-38)

Ὁ Χριστὸς στὴ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, ἐπιδιώκει μὲ τὴν ἐπέμβαση αὐτὴ νὰ ἐπικεντρώσει τὴν προσοχὴ τῶν ἀνθρώπων, ὄχι τόσο στὴ μυστηριώδη αἰτία τῆς τυφλώσεως, μὰ στὴν σκοπιμότητά της. Πῶς καὶ γιατί ἐπετρέπει αὐτὴ ἡ ἀσθένεια στὸν ἄνθρωπο; Ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ὑπάρχει κάποιος σκοπός. Καὶ ὁ σκοπὸς αὐτὸς νὰ ἀποκομίζει σωτηριώδη ἀποτελέσματα.

Σὲ ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ βρίσκουμε ἕναν σκοπό. Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ σκοπός; Μὰ ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ διάσωση τῆς ὑπάρξεώς του. Γιατὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ εἶναι «ἐγκεκρυμένα μόνο στὴ θεία καὶ ἄφραστη βουλή Του».
«Γιατὶ εἶναι δυνατὸν καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ πάθημα νὰ δοξάζεται ὁ Θεός. Ὅταν λοιπὸν ὁ ἀσθενὴς μὲ τὶς ἐνέργειες τοῦ ἱατροῦ θεραπευθεῖ ἀπὸ τὴν ἀσθένεια ποὺ ἐνέκυψε πάνω του, τότε ποιὸς δὲ θὰ θαυμάσει τὸν ἱατρό;», κατὰ τὸν ἅγιο Κύριλλο Ἀλεξανδρείας.

Ἡ θεραπεία λοιπὸν τοῦ τυφλοῦ εἶναι ἡ ὁρατὴ φανέρωση τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Πραγματώνεται δὲ μὲ τὴν ἐγκόσμια παρουσία τοῦ Χριστοῦ, «ὁ ὁποῖος ἀπεστάλη γιὰ νὰ φωτίσει τὸν κόσμο, ποὺ κατέκειτο σκεπασμένος νεκρὸς στὰ σκοτάδια τῆς πλάνης καὶ τῆς ἁμαρτίας».

Τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ ἔχουν ἕνα διπλὸ σκοπό. Πρῶτο, περιλαμβάνουν τὴν θεραπεία τοῦ τυφλοῦ, μὰ καὶ κάθε ἀσθενοῦς ἢ ἔχοντος ἀνάγκη, ὁ ὁποῖος προστρέχει στὸ Χριστό. Καὶ δεύτερο, περιλαμβάνουν τὸν πνευματικὸ φωτισμὸ καὶ τὴν σωτηρία τοῦ τυφλοῦ μὰ καὶ κάθε ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος θὰ ἀναζητεῖ τὴν διάσωση τῆς ὑπάρξεώς του.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ δὲ ὁ πόνος, ἡ ἀσθένεια, ὁ θάνατος, ἔχουν καὶ παιδαγωγικὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Γίνονται πρόξενoi αὐτογνωσίας καὶ αἵτησης συγγνώμης. Καὶ μέσω αὐτῶν τῶν σωτηρίων καταστάσεων, ὁ ἄνθρωπος συναντᾷ τὸ Θεό. Φωτίζεται πνευματικά, ἐνδυναμώνεται μὲ ὑπομονὴ καὶ ἐγκαρτέρηση καὶ τελικὰ ἀναγεννᾶται.

Ὁ τυφλὸς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, μὲ τὴν πρόσκαιρη τύφλωσή του, γίνεται δέκτης τοῦ ὕλικοῦ καὶ πνευματικοῦ φωτός. Ὑποδέχθηκε τὴ θεία φωτίση καὶ φωτίστηκε ὀλόκληρη ἡ ὑπαρξή του. Φθάνοντας τελικὰ στὴν ὀλόθερμη, μὲ παρρησία, ὁμολογία του: «Πιστεύω

Κύριε, καὶ τὸν προσκύνησε ὡς Υἱὸ τοῦ Θεοῦ καὶ Κύριο».

Γι' αὐτὸ ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος θὰ διερωτᾶται ἂν πράγματι ὁ τυφλὸς ἔπαθε κάτι ἄδικο. Στερήθηκε βεβαίως τὴν ὄρασή του, μὰ ὁ Χριστὸς ὄχι μόνο τοῦ δίδει τὸ φῶς γιὰ νὰ ἴδει τὸν κόσμον καὶ νὰ συναναστρέφεται μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Μὰ κυρίως τοῦ δίδει τὸ φῶς τῆς ψυχῆς γιὰτι ἔτσι γνώρισε τὸν Χριστὸ καὶ Τὸν ὁμολόγησε.

«Ἀδικήθηκε δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος στερούμενος τοῦ φωτὸς γιὰ νὰ φανερωθοῦν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ; Ἀλλὰ ποιά ἀδικία ἔπαθε ἄνθρωπε; Τὴν στέρηση τοῦ φωτός. Καὶ ποιά βλάβη προέκυψε ἀπὸ τὴν στέρηση τοῦ φωτός; Τὸναντίον γιὰτι μᾶλλον εὐεργετήθηκε. Πῶς εὐεργετήθηκε; Διότι μὲ τὴν σωματικὴ ὄραση φωτίσθηκαν καὶ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του. Ὡστε ἦταν πρὸς τὸ καλὸ τοῦ αὐτῆ ἢ τύφλωση. Γιὰτι μὲ τὴν γιαιτρεία του ἦλθε καὶ ἡ ἐπίγνωση τοῦ ἀληθινοῦ Ἡλίου, τοῦ Χριστοῦ».

Ὁ Θεὸς λοιπὸν ἔχει ἀπεριόριστη κυριαρχία ἐπάνω σ' ὅλα τὰ πλάσματά του καὶ μπορεῖ νὰ τὰ χρησιμοποιεῖ κατὰ πῶς Αὐτὸς κρίνει μὲ τὴ σοφία, τὴν ἀγαθότητά, τὴν ἀγάπη Του. Καλεῖ δὲ τοὺς ἀνθρώπους νὰ δοξολογοῦν τὸ ὄνομά Του, ὄχι φυσικὰ γιὰτι τὸ ἔχει ἀνάγκη, ἀλλὰ «ἐὰν ὁ Θεὸς δοξάζεται εἴτε δι' ἡμῶν εἴτε ἐν ἡμῖν, δὲν δημιουργηθήκαμε, μήτε ὑπάρχομε ἐπὶ ματαίῳ».

Ἔτσι, ἐτοῦτος ὁ τυφλός, ποὺ δὲν ἀμάρτησε οὔτε αὐτὸς, οὔτε οἱ γονεῖς του, φανερώνεται ὡς ὄργανο τοῦ σκοποῦ τοῦ Θεοῦ. Προορίζεται νὰ δεῖξει στὸν κόσμον τὰ θαυμαστὰ ἔργα τοῦ Δημιουργοῦ. Νὰ τοὺς πεῖ μὲ ἀπλὰ λόγια τὶ εἶναι καὶ τὶ δὲν εἶναι τὸ γεγονὸς νὰ βλέπεις.

Κι ἀκόμη ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ βλέπουν ἢ κάνουν πῶς βλέπουν κι αὐτοὶ ποὺ δὲν βλέπουν, ἐνῶ μπορεῖ νὰ βλέπουν καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους. «Καὶ νὰ ὑψώση τὸ θαῦμα στὴν ἀνώτερη στάθμη τῆς κρίσεως, ποὺ ἀληθινὰ χωρίζει τοὺς ἀνθρώπους σ' ἀνθρώπους μ' ἀνοιχτὰ τὰ μάτια καὶ σ' ἀνθρώπους μὲ κλειστὰ τὰ μάτια».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ τυφλὸς ἀποτελεῖ τὸ ὄργανο τοῦ Θεοῦ, ὅπως καὶ πρὸ πάντων τουίσαμε. Γιὰ νὰ φανοῦν τὰ θαυμαστὰ ἔργα Του. Καὶ τελικὰ αὐτὸς ὁ τυφλὸς γίνεται διδάσκαλος τοῦ δικαίου, τοῦ ἀληθινοῦ. Διακηρύσσει τὴν ἀλήθεια, ὑποστηρίζει τὸ δίκαιο, ἐκφράζει μὲ παρρησία τὴν ὁμολογία του πρὸς τὸν Χριστὸ ὡς Κύριο του καὶ Τὸν προσκυνάει ὡς Θεό.

Ἐμεῖς σήμερα, ποὺ λέμε πῶς βλέπουμε· ἐμεῖς οἱ ἀνοιχτομάτηδες αὐτοῦ τοῦ κόσμου, μήπως πρέπει νὰ προσέξουμε ἰδιαίτερος τὸν τυφλὸ τοῦ Εὐαγγελίου; Μήπως πρέπει νὰ στρέψουμε γιὰ νὰ δοῦμε τὴν πραγματικὴ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων; Αὐτὴν τὴν ἀλήθεια, ποὺ ἔβλεπε ὁ τυφλός, ἐνῶ οἱ ἄλλοι τὴν ἀγνοοῦσαν;

Πράγματι ἔφθασε ἡ ὥρα νὰ γνωρίσουμε τὴν ἀλήθεια, ποὺ εἶναι ὁ Χριστός. Εἶναι ἡ ὥρα ν' ἀνοίξουμε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας γιὰ νὰ φωτίσουμε τὴν ὑπαρξή μας. Καὶ νὰ ὁμολογήσουμε πὼς πιστεύουμε στὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, ποὺ παρέχει τὴν πραγματικὴ ἀναγέννηση.

Ἀρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]